

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο...ΘΗΡΙΩΔΗΣ ΣΥΖΥΓΙΟΣ

[Του Μιδέλ Προβέν]

«Η Ναταλία ντέ Λυροσέλ, ή «μεγάλη αιδός» είνε επίσης μιὰ δόξα του σαλονιού και διατρέπει εις τήν νεοεστρατιανήν τέχνην. Είνε πρό ο Μγων μνηών, ή «φίλη του Βοζζελέν», του διακεκριμένου συνθέου τής «Μάγισσας». Θέλει όμως με πᾶσαν θυσιάν νά διακόψη τās σήσεις με αυτόν. Λιά νά τον ξερρωτόδη εφευρίσκει ένα σατανικό τρόπο. Τόν πείθει ότι ο άνδρας της, τόν οποίον δέν γνωρίζει εκείνος, είνε ένας τρομερός και φοβερός τύπος 'Οθόλλου. Έννοείται ότι ο άνδρας της ο ντέ Λυροσέλ είνε ένας αγαθάτατος και φιλελληνικότατος άντρός, άντλινος νά πειράξη μιὰ μιγά. Δέν ενδιαφέρεται ποσώς για τή γυναίκα του και τής οδηγεί τή μεγαλύτερη αδιαφορία.

Κατά τās δύο ή Ναταλία, πολύ κομψά ντυμένη ετοιμάζεται νά εξέλθῃ. Προσπαθεί νά προκαλέη τή ζήλια του άνδρός της, ο οποίος μισοκοιμάται με ένα τοιγάρο σβυσμένο στό στόμα. Ο Λυροσέλ δέν της κάμει ποτέ τήν παραμικρή ερώτησι.

ΝΑΤΑΛΙΑ (Μπροστά στον καθρέπτη).— Πώς με βρίζεις σήμερα ; ΛΥΡΣΕΛ (Ανοίγει τό ένα μάτι).— Πολύ καλά, αγαπητή μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Πολύ πού σε μέλλει για μένα ! Και αν επήγαινα σε κανένα ραντεβού ;

ΛΥΡΣΕΛ.— Δέν θά μου τό έλεγες αν επήγαινες σε ραντεβού ; Τότε πώς τί νά σε ρωτήσω ; Καλλίτερη είνε ή εμπιστοσύνη.

ΝΑΤΑΛΙΑ (Είρωνικά).— Και πιά πρακτική για τους τεμπέληδες ! ΛΥΡΣΕΛ.— Ίσως.

ΝΑΤΑΛΙΑ (Η όποια μανιένει ότι υπάρχει περισσότερη αδιαφορία από τεμπελιά).— Έχεις δίκαιο ! Έγώ χωρατεύω.

ΛΥΡΣΕΛ.— Δέν έχω καμμιά άμφιβολία περί αυτού.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Τότε μπορείς νά μου κάνης μιὰ χάρι ;... Έχω πολλά νά κάμω σήμερα, έχω κούρσες, δοκιμές, πρόβες... Χρειάζομαι τήν παρτισιόν τής «Μάγισσας» άπόψε. Ο Βοζζελέν τήν πήρε μαζί του για νά κάμῃ μιὰ μικρή διόρθωσι... Θα με υποχρεώσης αν πᾶς εσύ στό σπήτι του νά τήν παρῃς.

ΛΥΡΣΕΛ.— Σπήτι του ; Δέν επήγα ποτέ ! Δέν ξέρω πού κάθεται.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Όδός Νιρντό 14. Καλλίτερα νά του κάμης μιὰ βίζιτα... Είνε τόσο καλός και ευγενής μαζί μας... Πές του νά σου δείξῃ σπήτι του πολλές εικόνες και κομψοτεχνήματα άξίας.

ΛΥΡΣΕΛ.— Τά είδες λοιπόν ;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Βέβαια, άφού οι εκτελεστοί τής «Μάγισσας» έκαμαν εκεί δοκιμές.

ΛΥΡΣΕΛ.— Μήπως ή επίσκεψί μου τόν ενοχλήσῃ ; Δέν μ' άρεσει νά είμαι άδιακριτός... Τό ξέρεις.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Δέν είνε και τόσο σπουδαίο τό γεγονός νά πάῃ κανείς νά παρῃ μιὰ παρτισιόν στό σπήτι ενός μουσικού. Τί διάβολο ! Για νά τόν συναντήσης νά πᾶς κατά τās τέσσερις. Συνηθίζει νά εργάζεται πάντα εκείνη τήν ώρα. Καλά, αν βαρεθείσαι νά πᾶς, πηγαινέ μου μόνη μου !

ΛΥΡΣΕΛ.— Κιτά θά πάω.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Εύχαριστώ. Φεύγω. Έχω τόσες δουλειές ! 'Ωρεβουάρ ! (Εις τό όρόμο περπατεί σιγανά, συλλογισμένη. Είναι ή νυχτοίτη. Μόλις εισέρχεται εις τό σαλόνι του μουσικού προσποιείται τήν άνηρωχή).

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Αγάπη μου ! Πώς τό έπαθες και ήλθες ένωρίτερα σήμερα. Είμαι τόσο ετυχής...

ΝΑΤΑΛΙΑ (ταραμμένη).— Ναί. Βιαζόμου νά σε ιδώ σήμερα

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Τί καλή και γλυκειά πού είσαι ! Σήμερα έγραψα για σένα μιὰ ρομάντσο... Θα τήν τραγουδήσω άραγε ;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Θα τήν τραγουδήσω άραγε ;

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Γιατί όχι ; Μά τί έχεις ;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Έκεί τελούς ! Κιταλαβαίνεις ότι κάτι μου συμβαίνει ; Είμαι καιρός !

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Με συγχωρείς ; Μή με μαλώνης ! Δέν ήξινω.

Μήπω; υποφέρες ; Τί συμβαίνει ;

ΝΑΤΑΛΙΑ (μυστηριωδώς).— Συμβαίνει ότι εσύ και εγώ είμαστε ίσως στής παραμονή ενός τρομερού δράματος...

ΒΟΖΖΕΛΕΝ (ώχρωσθ).— Ένός δράματος ;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Είμαι σχεδόν βεβαία ότι ο άνδρας μου έχει ύποψίες... Έχει ύποψίες και με κατασκοπεύει για νά μάθῃ τήν αλήθεια. Αν

μά; άνακαλύψῃ, ή εκδίκησί; του εναντίον μας θά είνε κάτι τρομερό, άφάνταστο. Έγώ τόν ξέρω καλά...

ΒΟΖΖΕΛΕΝ (κατατρομαγμένος προσπαθεί νά δείξῃ ψυχραιμία).— Μά... μου είπαν όλοι ότι ο άνδρας σου έχει πολύ καλό χαρακτήρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ναί !.. 'Οραία ψυχολογία ! Όταν ταξίδευε στήν Αμερική, του συνέβησαν δύο τραγικές περιπέτειες... Μόνο εγώ γνωρίζω τά μυστικά του. τά όποία είνε τρομερά.

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Και κοιός σου είπε... ότι έχει ύποψίες ;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Κανείς... Τό έννόσηα από τή στάσι του... εκείνος πού είχε εμπιστοσύνη και δέν με ρωτούσε ποτέ τί κάνω και πού πάω με βομβαρδίζει τώρα με διαρκείς ερωτήσεις. Μου μιλάει για σένα, για τά έργα σου, για τής πρόβες μας ! Και με κυττάζει λοξά για νά ιδῃ τή φυσιογνωμίά μου.

ΒΟΖΖΕΛΕΝ (άνησυχός).— Αυτά βέβαια δέν είνε φυσικά.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Σήμερα, τήν ώρα πού έφευγα με κύτταξε με μιὰ περίεργη έπιμονή. Για νά φθω εδω άλλαξα δύο άμάξια. Έλαίξω πᾶς δέν με άκολουθήσε ! Θεέ μου !

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Πώς φοβούμαι μή σου συμβῃ τίποτε κακό !

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Έγώ για σένα άνησυχώ ! Όχι, όχι ! Δέν θέλω νά σε σκοτώσῃ ! (Πηγαίνει στό παράθυρο και άίχνει μιὰ κομψή φρέιζ).

Έκεινος ! Έκεινος ! (Έτοιμη νά λυποημένη). Κρῦψε με ! Κρῦψε με !

ΒΟΖΖΕΛΕΝ (τραοαγμένος).— Θεέ μου ! Στήν άποθήκη ! Δέν θά σε εύρη εκεί. Καλύ τερα νά τόν δεχθώ αν έλθῃ !

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ναί, άγάπη μου. Ο Βοζζελέν σγχαρσάτῶν τόν φρόβο του άνοίγει σε Μγο εις τόν Λυροσέλ.

ΛΥΡΣΕΛ.— Καλησπέρα Λυροσέλ. Δέν με θυμάσθε ;

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Ο κύριος Λυροσέλ ! Μάλιστα !

ΛΥΡΣΕΛ.— Περνούσα άπ' εδω... Άλλοστε ξέρω πᾶς είσθε τόσο καλός για τήν χώρα Λυροσέλ. Μήπως σᾶς ένοχλώ ;

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Καθόλου...

ΛΥΡΣΕΛ.— Δέν θ' άργήσω πολύ... Είνε πολύ όμορφο τό σπήτι σας... Μπορώ νά τό επισκεφθώ ;

ΒΟΖΖΕΛΕΝ (Τά χάνει).— Νά... επισκεφθίτε ;

ΛΥΡΣΕΛ.— Η γυναίκα μου μου είπε πᾶς έχετε όραία κομψοτεχνήματα.

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Όχι και μεγάλα πράγματα... Όχι αξίζει είνε εδω στό σαλόνι. Τά άλλα δωμάτια δέν είνε άκόμη έπιλωμένα !

ΛΥΡΣΕΛ.— Τότε νά σᾶς άφισω. Είνε δυνατόν νά μου δώσετε τήν παρτισιόν τής «Μάγισσας», για τή γυναίκα μου ;

ΒΟΖΖΕΛΕΝ (Πρόθυμα).— Εύχαριστώ.

ΛΥΡΣΕΛ (Πάσχει τό βιβλιο).— Εύχαριστώ. (Ετοιμάζεται νά φύγῃ). Χάρηκα πολύ πού σᾶς εύρηκα καλά.

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Και εγώ επίσης. (Βλέπει στό τραπέζι τό βέλο τής φέλης του και όχρειά. Ο Λυροσέλ τό βλέπει επίσης και μειδιά). Είμαι βεβαίος ότι είμαι ενοχλητικός. Μή με οδηγήτε... 'Ωρεβουάρ...

Ο Βοζζελέν μένει έκστ άπολιθωμένος.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Λοιπόν ;

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Αγάπη μου, πεθαίνω από φόβο. Δέν πρέπει νά συναντηθούμε ούτε εδω, ούτε άλλου.

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Έχεις δίκαιο. Πρέπει νά χωρισθούμε.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Είνε σκληρό.

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Είνε όμως άπαραίτητο. Τρέμο για σένα, άγάπη μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Καλύτερα νά θυσιασθώ με !

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Είμαι έτοιμος για όλα, φθάνει νά σε σώσω. (Κυττάζει από τό παράθυρο). Δέν είνε κανένας έξω... Καλύτερα νά φύγης άμέσως. Μπορεί νά ξινάρθῃ !

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ναί... Ένα τελευταίο φιλί. Σε εύχαριστώ για τή θυσιά σου ! (Φιλιοδνται).

ΒΟΖΖΕΛΕΝ.— Τό φιλί του άπογορισμού.

ΝΑΤΑΛΙΑ. (καθ' έαυτήν).— Τό φιλί του 'Ιουδαί... Μιδέλ Προβέν

— Όχι, όχι ! Δέν θέλω νά σε σκοτώσῃ...